

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Distinctones philosophicae - Cod. Ettenheim-Münster 397

Reding, Augustin

[S.l.], 1690-1692

[urn:nbn:de:bsz:31-134184](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-134184)

E. M.

397

E. M. 7 397

~~0.4~~

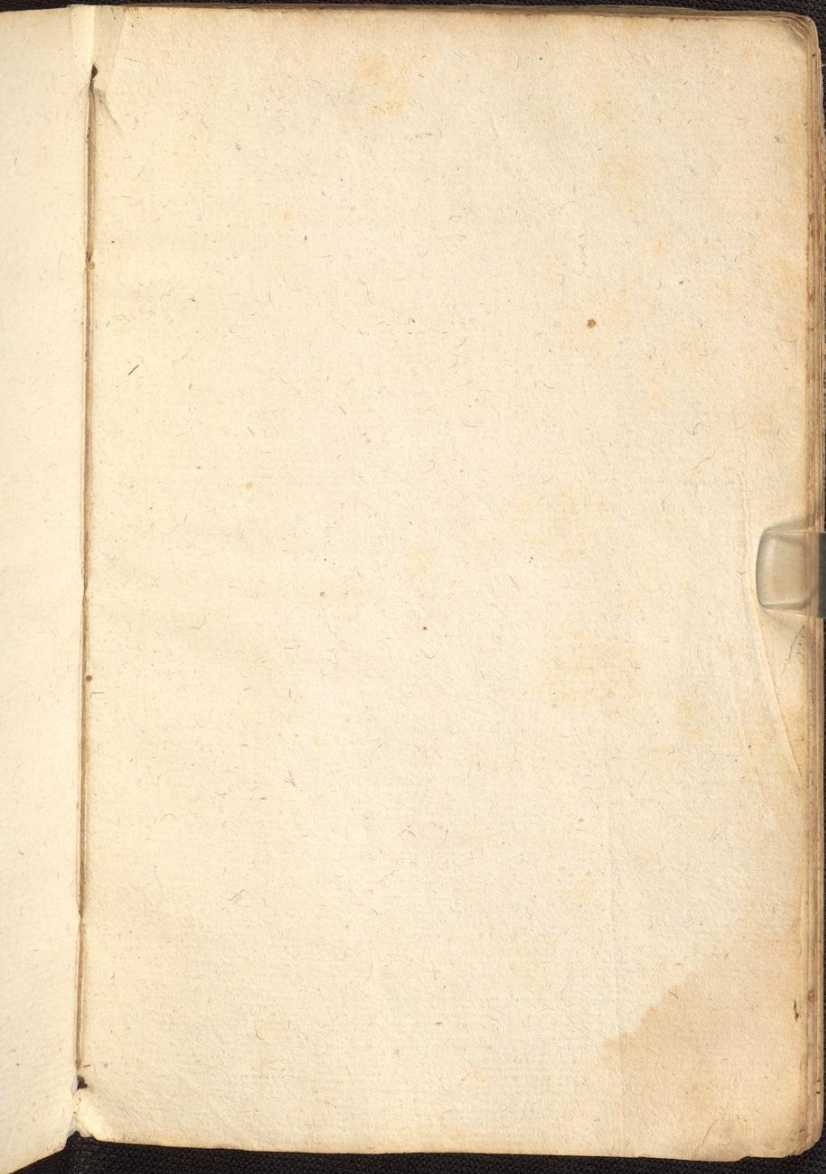
I

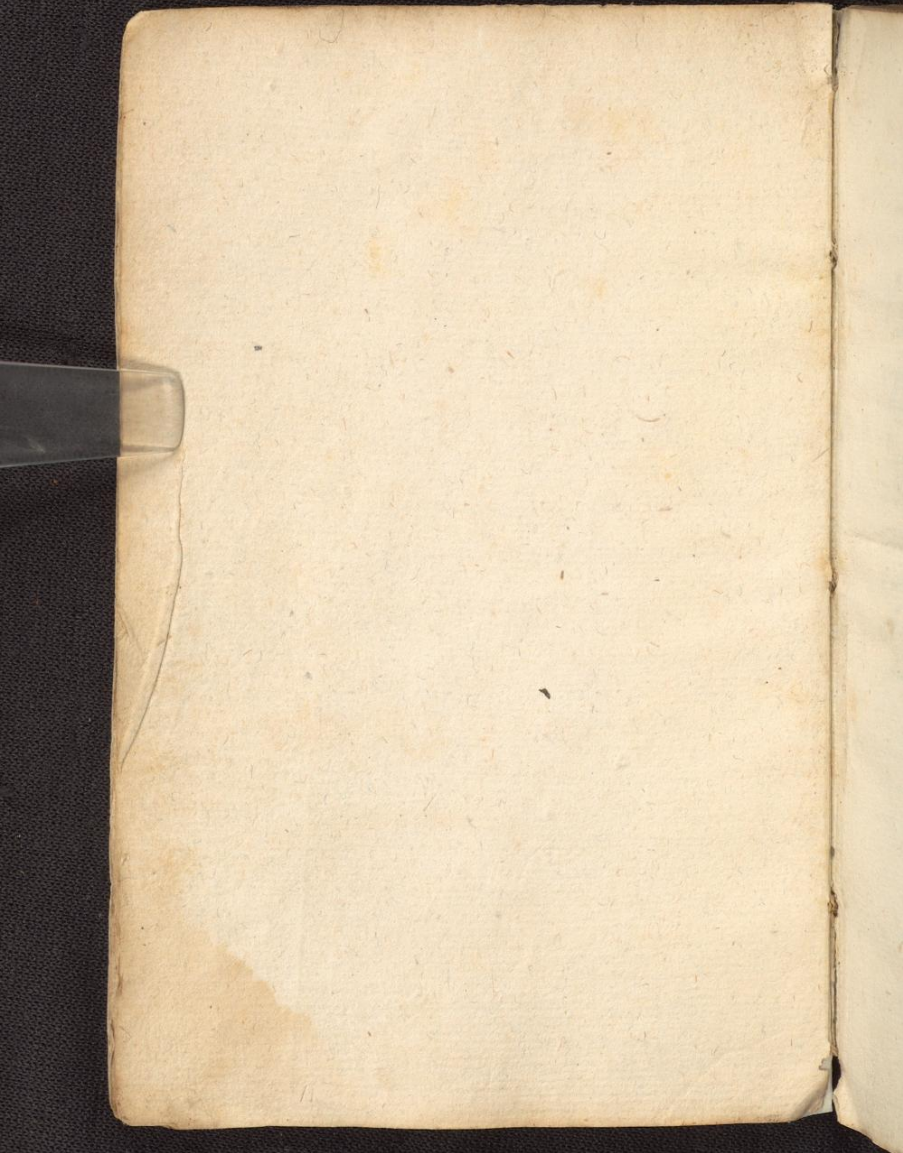

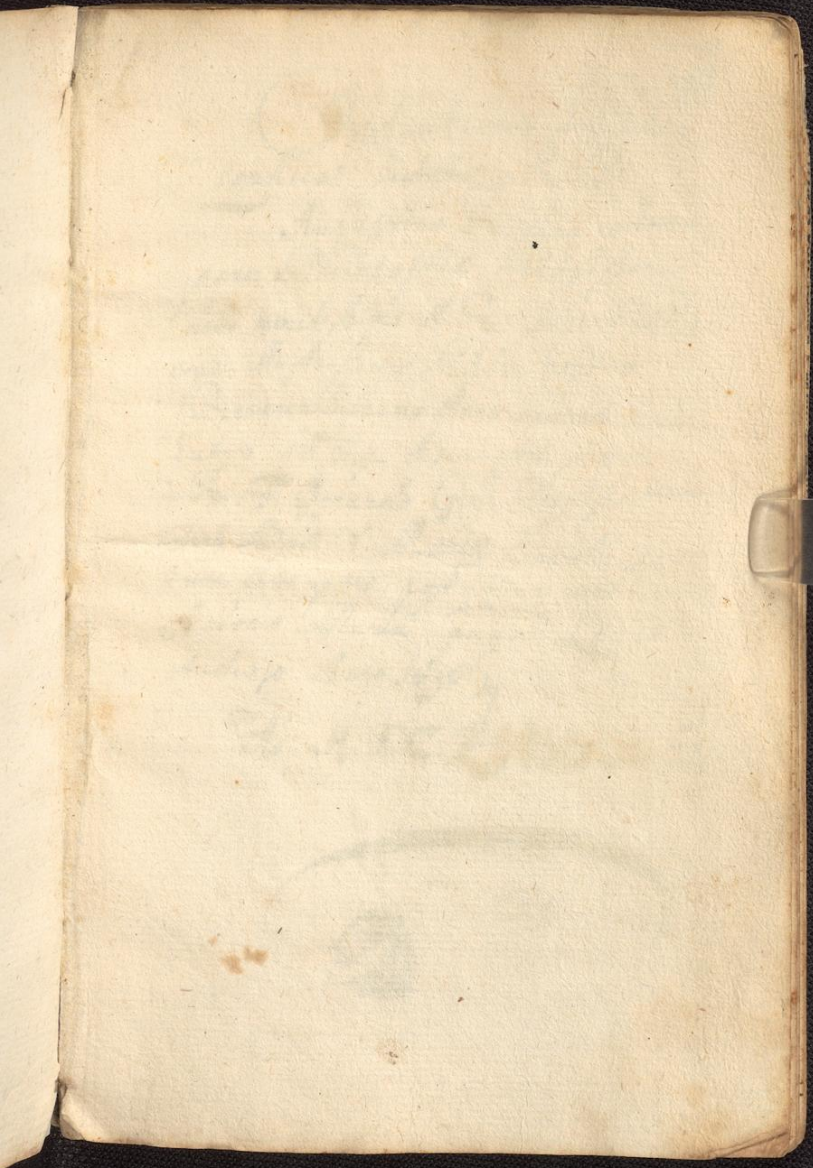

II

VII

lo
no
cui
B
Lub
i B
ab
Fun
Ar
stu

III

Distinctiones Philo=
sophicae dictatae à R. P.

Augustino Reding eodem=
tempore Philosophiae Professore
modo meritisimo S. R. Imperij Prin=
cipe illustrissimo, Patre nostro
Reverendissimo Anno Cartae sa=
lutis 1654 descripta primum
à R. P. Gerardo Geys Professo Mon=
asterij S. Mariae Einsidellensis
& tunc discipulo; postmodum vero à me
Antonio Maria Engel Logicae
studio Anno 1690 4

An. M. DC. LXXXXII

Distinctio Prima.

Absolute, comparate.

Huius generis potissimum duplex est
 usq. imo sic aliqua res absolute talis a se
 quae ipsi inest. Quae plures ac maiores partes.
 Et do quo oibz in re consideratis fertur iudic
 ium. Quae potiora, quae in ipso reperiuntur.
 Comparate vero res dicuntur talis a se, quae
 ipsi inest. Quae min: et pauciores partes. Vel
 quo res considerat, utrum quid et aliqua
 sui partem. Sic aethiops absolute sic niger;
 comparate vero et sic quod albus, nigrum sic fer
 tes. Sic homo absolute nobilior est omnibus brutis;
 comparate in et sic quod, nre sic in usum supe:
 rotas a ligno et sic addidit ab agro, cone,
 experit.

Et do res sic absolute considerari, quo futur
 que sic id, quod ipsi conuenit, sine comparatione
 cum alijs facta. Comparate vero aliquid de
 re, quod tale est, quod collatum cum talis.
 Sic David sic absolute, quae comparat cum
 Goliath est parus; ab comparat cum puero
 squenni; erat magis.

2da.

Absolute, modaliter, respicitur.
 Haec generis sunt aether ad entes. Entes
 vero absolute simpliciter dicitur, nre ut opposita
 entibus modalibus; et quae opposita entibus
 respicitur.

Imo igitur.

Imo igitur entas absoluta, quae opposita est
entibus modalibus, est, quae ab omni alio separata
rationaliter, vel saltem supernaturaliter per Deum
absolutam potestatem existeret potest. Si autem rationalis
est entas absoluta, quia separata est naturaliter
existit. Similiter quod est entas absoluta,
quia in Sacramento Eucharistiae existit supra
naturaliter, separata à substantia panis in qua subsistit.
Entas modalis est, quae ex sua essentia ita
alibi est obligata, ut ab illo separata non
potest potest conservari. Si essentia est entas
modalis, quae non potest per absolutam Dei potestatem
potest conservari, independenter à eorum existentia.
Saltem unio est modalis entas, quia sequitur
est non potest conservari ab aliis extremis rationabilibus.

Secundo entas absoluta, quae opposita est rebus
opposita, est ens, cuius essentia non est relatio,
sive habitudo ad aliud. Si est essentia potest
Dei entas absoluta, seu non relata, cum non
potest ad praedictum relatis, & libris.
Entas rebus est, cuius essentia est rebus
ad aliud, sive habitudo, cum essentia est inter
se connota filiatio, est entas rebus.

3^{ia}.

Absolute, Dependenter.

Hac Essentia.

3.
Hae dicitio uirgata ad dicitio ens
creata ab increato. Abste uero seu es-
si dicitio ens, qd inde dicitur ab omni caa
existit; sic solg Deg e ens abste et
independens. Dependens sine parthe ens
e, qd existiam hbt dependt a caa, sic
omnes creaturae snt entia dependia
a Deo In qua caa Prima. —
Ista.

Absolute ex hypothesi.
Hae dicitio aethet ad dicitio necessitatem
absolutam et hypotheticam. Ens atm p
ca dicitio necium, nrm In existiam e, qd
non p non existere. Sic solg Deg e ens
necium In existiam sine In coexistiam,
q ex sua naa hbt sub annexa certapra:
ca, sine qbz nequeunt existere; sic hoo res,
pu pra, raole, rifibile etc: dicitio ens ne-
cium In coexistiam, quia hoo ex sua es-
sentia et naa nequit existere, quin sit ra-
lis, rifibilis. —

Necium ex hypothesi. Sic, qd ex sua naa p
aliter se hbre, acueniente In algo extio
supposito, necium ita se hbt. Sic non abste
d ex hypothesi necium e hoem uidere, nam
abste, et de se posset n uidere, qm
facta hypothesi, q sub lua sic aperiat
culu.

Oculos sanos, nearius et ipsum videre. 4.
Nec sitas ex hypothese potissimum est Sple-
na alia oritur ex supere causa efficienti,
alia ex supere causa finali, ut abn res seu
est esse nearia ex hypothese causa effici-
is, quo effectus sit neario est, eo quod existat in sig-
causa nearia sufficienti aplita ad produendum
estm, iuxta commune axma. posita causa effi-
cens nearia neario prout est. et q abste n
est neario est Splem, ab ex hypothese. orbq
Splem Inqua causa diei neario est Splem exist-
ere. Neario ex hypothese, si quis sine illo
n est aegr, et q abste n est neario, ut quis
videat, ab ex hypothese inanis aegri-
tudinem Splem, Audiunt est Splem neario
iuxta commune axma quod sit. posita in fine
suis media est eligenda.

Nec sitas ex supere suis subiectivis in
physicam et moralem; Quae sine Splem pro
conspice sine neario est id, sine quo suis nullo
modo videtur est aegr, si ad videndum Splem
et neario ab oculis, aures ad audiendum.
Moraliter pro sine obtinendo neario est
id, sine quo suis abri qm sit, et Splem aut
minimè comodo est. Si ad suas comparandas
nearia, et qm valde est logica, si iterum
uro neario est equo.

sta.

Abstracte, Concrete.

Agitur nunc sicut de abstracto et concre-
to loquitur. Abstractum igitur loquens est ratio
verbalis sine distinctis inferioribus cogitata.
Sic aial quod cogitatur per se ac sine distinctis
specibus reallibus vel irrealibus est abstracte
in loquens, et ratio huiusmodi cogitata sine
distinctis individualibus Petri aut Pauli est
abstractum loquens, quod vocatur species. — —
Concrete loquens est ratio, quod ad distinctas
individuales contracta, et conspiciatur ut ex-
istens in indivisibile ratio huiusmodi per
distinctas individuales contracta agitur, ac
existit in Petro et Paulo est concrete
loquens, quod appellatur individuum. — —

¶

Actu, Potentia.

Ens actu est, quod propria existit. Ens
potentia est, quod non proprie existit. Sic Rosa
in Junio est ens actu, in Hyeme vero ens
potentia. Chomera abm ubi de meru sicut
ne actu nec potentia ens est, sicut nec Boe:
K's K's et la capricornu. — —

¶

Actu Primo, Actu Secundo.

In actu

In actu Primo res ⁱⁿ talis à foa
quam nondum habet, dicitur. —
In actu 2o res talis ⁱⁿ à foa, quam
de facto habet. Si aqua calida est quæ
quædam in actu imo, in ignis tempore, est calidus
in actu 2o. Si Alexander modernus in
actu 2o est Papa cardinalis vero in actu imo

Qua

In actu exercito, in actu signato.
In actu exercito dicitur aliquid esse, quod reipsum
ut dicitur exercetur, ut in per uocem uel
conceptum signato exprimitur, et exprimitur, quæ sit.
In actu signato dicitur esse, quod per uocem aut con-
ceptum signatur et exprimitur quæ sit, ut quæ pro-
nunciatur uel scribitur hæc propositio non est actualis
ne in uocem aut scripturam exprimat, et near-
ria; est propositio nearria in actu exercito: si
uero dicitur uel percipitur hæc propositio, non
est actualis, est nearria, erit propositio nearria in actu
signato. Sicut si quis uirtutem aliquam uirtutem suam
comendat dicitur dicitur uirtutem commendare in
actu exercito; si uero uerbis, uel scripturæ
eius laudem et honestatem describit, dicitur
uirtutem commendare in actu signato. —

Qua

Adagium, in adagio.

Huius dignis potissimum scriptum est usque.

Primo

Primis limitibus totum ad se, quod per se
 et in omnes suas partes simul impletas.
 In ad se vero limitibus totum quod per se
 in aliqua parte sui per se. Sed hoc ad se
 impletis non est totum per se ens, non solum
 circum: et in ad se, id est in partes seorsum
 impletas, primum est per se, primum ens circum.
 Sed sunt duo et quod ad se, si in se
 tam entem, et omnes suas partes inter se et in
 partibus. In ad se vero duo et quod, quod
 unum convincit cum altero in aliqua parte
 et in aliam ab ipso dicitur. Si de: et
 Quia et quod ad se, quia in corpore quod ad
 et omne dicitur et quod a parte, ad et omne
 Quia: ad dicitur et quod a sua parte in
 ad se, quia licet dicitur convincit cum ad,
 quod eam in se complebitur, dicitur in ab
 eadem in corpus.

10

Bonum absolute Relativum.

Bonum absolute est, cui nihil prohibet esse,
 dicitur. Si omne ens maxime deus est bonum
 absolute. Bonum Relativum est, quod aliter
 convincit est bonum. Si cum deus per veritatem
 et conservatorem omnibus rebus sua bonum
 modo convincit est quod bonum relativum.
 Et hoc est ut convincit in rebus humanis, quod prohibet
 ac dirigit est bona relativum.

Directe, Indirecte.

Directe intendit, qd primario per se et
raone se iudicat. Indirecte intendit
q per aliud et raone aliorig. Sic logica
Directe intendit qd qd. Et volem
scdm Directe ac per aliud, semper ad ex-
plicandum seu manifestandum qd qd mentalem.

Directe, Reflexe.

Hec ratio adhibet ad qd qd autq inte-
lectu. Intellectio igit Directa est, qua
intus cogit abtm erga se existens, ac
qntu cogne. Intellectio abtm reflexa
e, qua intellectus cognoscit cogne presup-
ptam; qd em cogno cogno e reflexa supra
abtm intus. Sic intus cogno, qua cogit ho-
minem, e Directa; at cogno, qua cogit illud
cogno hois facta, e intellectio reflexa.

Diverso respectu, Eodem repu.
Diverso repu res considerat, qd
vno conceptu n exhaustit, ac proinde
modo fm vna, modo fm aliam raonem
spectat. Eodem repu res sumit, qd
vno intm conceptu fm una etm raone
considerat. In hoc Diverso repu e qd
et publico, n atm com. Epist.

Handwritten notes in the left margin, partially obscured and difficult to read, appearing to be bleed-through or additional commentary.

Especially, autem dicitur.

Especially conuenit, quia quod res ne esse ne
conuenit; et; uel quod, quod est in imitate
natura esse huius dicitur. Sic quod negatur, huius
et rationem, et hoc quod negatur et huius natura.

Autem dicitur conuenit, quod quod est in re non dicitur
sive natura imitate. Sic rationabile et aliam
autem dicitur conuenit huius, quia si negatur
non in imitate de fructu natura huius.

Ceterum duobus modis potest aliquid autem dicitur
conuenit, mediato sicut et contingit, autem =
dicitur mediato conuenit, quod quod est episcopi
mediato et contingit dicitur et natura. Sic
natura rationabile de hoc est mediante hanc
contingit, omne rationale est rationabile, huius
non est rationabile, quod nec rationale est contingit
et mediante natura rationabile sive episcopi huius.

Autem dicitur contingit conuenit, quod quod est
episcopi in mediante natura: sive quod potest adesse,
uel abesse praeter sicut. De fructu huius. Sic quod
vis natura huius est aliam, quod mediante ne
contingit natura est huius, in albedo potest adesse
uel abesse ab homine absque eius in rebus, quod
mentaliter corruptio.

15.

Extensio, Intentio.

Extensio

Extempore alij dicitur altero potius, q^o 10.
 plures dixerunt, q^o dicitur potius. Sic
 qui dicitur e^o logia, dicitur et Metaph^o,
extempore doctior e^o illo, qui potius e^o excellens
 logia. Extempore potius e^o, q^o plures graecis
 potius habet simp^o potius, et in eadem parte
 s - - u - - Cive - - t - - s.
 si excellens logia doctior e^o mediocri. Extempore
 ma - - gist - - ro - - .
 A.C.

Extempore, materialiter.

Extempore alij dicitur conparatus, q^o dicitur q^o in
 rationem sua^m formam. Materialiter vero dicitur,
 q^o dicitur q^o in se habet sine materia conparatus. Sic
 alium Extempore n^o e^o Dulce, d^o Materialiter, quia Dulcedo
 n^o conuenit albo ratione albedinis, d^o ratione
 dulcedis, cui albedo et Dulcedo simul inest.
Materialiter vox h^oo Extempore dicitur pro profecto,
Materialiter atq^{ue} pro se ipsa, id e^o pro liberis,
 syllabis h^oo.

A. 7.

Extempore, entitue.

Extempore dicitur, quae dixerunt conceptibus
 se habent conceptibus. Entitue dicitur, quae
 realiter gradus entitue habent. Si h^oo
Extempore dicitur ab aal; n^o atq^{ue} entitue, cum
 h^oo et aal in vna syllogismo entitue.

18.
Frltr, obiectivè.

18.

Frltr existit, qd per sua fclm ac realm
entem ipsi inest. Obiectivè existit in intellu
è, qd per modu obij è in intellectu. Sic cogi-
tatio rei è frltr in intellu, res vero cognita
obiectivè.

Frltr, determinativè.

Frltr Sic tale, qd tale è raone pria
entis. Determinativè vero alij Denomibz
tale à dno, quò respicit. Sic cogno,
quà cognitis Deg è frltr fuba. Finac-
tivè vero infuba. Sic actio, quà produ-
cit subijta è frltr subijctalis, ab frltr
è ens auctle.

20.

Frltr, caaltr, effectivè.

Frltr Sic tale alij subtm à foa subij-
inherente. Sic sol Sic frltr huius à luce
sibi inherente. Caaltr alij Denomibz, de
à sua caa, seu foa existente in sui caa.
Sic Dies caaltr, n atm frltr è ortu solis.
Effectivè Sic subtm tale à foa, què è ipsa
effect. Sic sol effectivè, n atm frltr è calid,
cum calor non existat in sole, d effectivè à
sole.

21.

Frltr, virtualtr, Eminenter.
Frltr.

Feltr efg contrahz in caa, qui est 22
 cuius p[ro]p[ri]e cu[m] caa, ut p[ro]p[ri]e a[pp]ro[pr]i[ate] con-
 ducit. Si in igne d[omi]ni caa, feltr contrahz
 alig ignis, qui p[ro]ducit. Virtualiter efg
 contrahz in caa, p[ro] caa p[ro] d[omi]ni a[pp]ro[pr]i[ate] ignob-
 lioris efg, qm efg. Si calor, qui e caa in
 rumentalis ignis, virtualiter contrahz subtr-
 am ignis, a p[ro] d[omi]ni caa in p[ro]p[ri]e p[ro]d[omi]ni.
 Eminenter efg contrahz in caa, qm caa est
 d[omi]ni a[pp]ro[pr]i[ate] a eminentibus efg qm efg. Sic d[omi]ni
 contrahz contrahz o[mn]i creatur[um] p[ro]p[ri]e, quaru[m] est
 caa eminentissima.

22.

Feltr, **Dispositio.**

Feltr dale e, qd dale d[omi]ni a[pp]ro[pr]i[ate] a foa qua
 ad, cuius quod dale e in actu d[omi]ni. Dispositio
 dale d[omi]ni, qd dale d[omi]ni a[pp]ro[pr]i[ate] a foa ad
 qua d[omi]ni d[omi]ni, sive qd dale in actu d[omi]ni.
 Sic d[omi]ni antequa[m] in p[ro]p[ri]e laureola d[omi]ni
 oratq, feltr nondu[m] e doctor, d[omi]ni d[omi]ni.

23.

Feltr, **Consequenter.**

Feltr cognoscit, qd d[omi]ni p[ro] p[ro] se e in
 recto integrat. Consequenter, qd in alq, sive
 in raone alderig, a qd connotat, ac p[ro]p[ri]e
 de d[omi]ni cognoscit. Si relatu[m] d[omi]ni n[on]
 p[ro] cognoscit, qm cognoscit e in obliquo cognoscit
 alquis filius.

Feltr

Feltre, Concomitantibus.

Feltre. Si præter se felto, quod copula
significat identitatem præter et præter, quæ in
ratione non ratiatur et præter. Si autem
feltre si se hinc, quia in re præter, et
ex diverso etiam conceptu modo est præter,
Concomitantibus unum præter de alio, si
copula non significat identitatem, et concomitantibus
præter et præter. Si concomitantibus infortuna
nunc unum est alterius fortuna.

25.

Intrinsicæ, Extrinsicæ.

Hæc ratio potissimum locum habet in denominationibus.
Denominatio itaque intrinseca est, quæ
sumitur à propria felto inherente. Si hinc intrinseca
denominatio alio ab eodem libere inest.
Denominatio extrinseca est, quæ sumitur à propria
extra felto denominationem existentem. Si ratio
dig solaris si vis, et sonus campanæ auditis,
à visione, et auditu, non existentibus in ratione
solis, aut sono campanæ, et in oculo, et aures
videntis et audientis. Si etiam sol si illu-
minans aërem ab illuminatione non existente in sole
et aëre. Si visus non est in aëre, et in aures
audientis a - - - - - rum.

Logica

Logice 26 Phisicè. 147.

Logice, sive aliquid destrui, quod non
reipso, sed modo destruitur. Si ergo aliter
aliquid existens destruitur, non proprie
Logice. Quod destruitur, cuius existens con-
sistit. Sicut ratio per modum proprie destruitur.

27. Necessitate, Immediate.

Inter alias acceptiones hanc optio usur-
patz etiam ad causas; Causa vero mediata est,
qua per se ac proprie non influunt in effectum,
sed mediante alia causa a se procedente. Sic
aurem est causa mediata negotii. Causa immedia-
ta est, qua per se ac proprie influunt in effectum. Sic
ignis est causa immedia alterius ignis a se procedens;
Quodlibet quilibet.

28. Moraliter, Phisicè.

Moraliter certum est, quod iuxta comme non
indivisiu ita solet evenire. Si moribus certum est
quod male vivens, sit male moribus. Quod
metaphysice, seu mathematicè certum est, quod ita est
verum, ut non possit aliter se habere. Sicut certum
est, rationem non posse existere, quod sit rationis.

29. Naturaliter, supernaturaliter, Quodlibet naturaliter.
Naturaliter.

Naturaliter fit, q^{do} in com^o
 et ordinariu^o teru^o natu^o cursu
 contrahit: Si^o caelum n^ol^otr^o movet, ab
 ortu ad occasum. Supernat^o fit, q^o
 efficit, extra ordinariu^o De^o concursu
 ut e^o illu^oo^o ca^oij. Grati^o n^ol^otr^o fit, q^o
 fit in vias agnitiu^o n^ol^otr^o, q^o p^otr^o com^o
 mune^o et n^ol^otr^o ord^oem. Sic saga ope Sa^o
 monis per aerem equitant. Sa, Sa, Sa.

30.

Necessitas con^og^ois, et con^og^oia.
Necessitas con^og^ois e^o n^oria con^ois s^ol^o;
 et p^otr^o con^ois, ita ut e^o con^otra^o d^oria
 n^ol^otr^o impo^oibilis. Si con^ocl^oo^o h^ou^og^o s^ol^o;

Omne r^oo^o e^o a^oal,
 Omnis h^oo^o e^o r^oo^ol^ois, q^o
 omnis h^oo^o e^o a^oal,

E^o n^oria n^o d^otr^o n^ocessitate con^og^oia,
 et e^o n^o n^ocessitate con^og^ois. Necessitas
con^og^oia e^o n^oria con^ois con^og^ois cum ante
 ad n^ora, ita, ut con^og^ois h^oat d^otr^o et p^ori
 babile, con^ois s^o n^ora p^ois. n^og^o n^o p^oit.
 Sic con^ois s^o d^o p^ois;

Omnis mater diligit filiu^o,
 Sed Anna e^o mater, q^o
 diligit filiu^o.

ista con^ocl^oo e^o n^oria n^ocessitate con^og^oia,
 n^o a^otr^o n^ocessitate con^og^ois.

Cor p^o, per.

Per se, per accidens.
 Per se conuenit, qd ex accidentario
 algo euentu n̄ conuenit, & ex p̄p̄s int̄p̄s.
 Sic hōj per se conuenit esse risibilem.
 Per accidens conuenit, qd ex accidentario euen-
 tu subito auēdit. Sic hōj conuenit per
 accidens ē actu risibilem. — — —

32.

Positiuē, negatiuē.
 Duplex hūic potissimum or̄nis ē usq̄.
 1° s̄r alq̄s positiue summus, qd nec par,
 nec superig se habet. Negatiue summus qd in
 suo genere non habet se naig aut superig.
 Sic ens ē positiue summus qng, ab seip̄s
 ē qng negatiue summus, nā ens nqz se habet sur-
 perig, nqz eḡle; ab seip̄s, aut in rāone
 gnis p̄d̄ntialis n̄ habet se superig, s̄bt
 in seip̄s. eḡle, nqz reliqua nouē p̄d̄nta.
 2do Denom̄atz alq̄s positiue tale aq̄oa,
 qm reip̄s in se habet. Negatiue s̄r aq̄oa
 quam in se n̄ habet, ita s̄r, ut cuiusq̄ aq̄oa
 n̄ reuēnet subito. Sic Deg, et hōs San-
 dg tē positiue quip̄s, infans uerō solum
negatiue probus. — — —

33.

Gradabiliter, Graduanteliter.
 Accidens gradabile ē, qd ē extra es̄ia
 s̄bt, et si sit accidens neariū, erit
quartum.

Quartum Graduabile, ut
risibile respū hoīs, si uerō sit Intm
contingens ē prædicibile quintu, ut albu
respū cigni. Prædicibile ē ens
exiens in alio & quā subto in dānis,
ita ut sine illo naturalit̄ conseruari non
possit, ut albaco. Ceterū ens prædicibile
et prædicibile dīfunt, qđ ipse opponat̄
sp̄ia, illud uerō subtia, uq̄ color, cum
non sit subtia, Intm autēns prædicibile, dicit̄
sit de sp̄ia albedinis. Ad cornū quōdam,
cum Intm sit extra sp̄iam bovis, ē respū
bovis autēns prædicibile.

34.

Primario, secundario.
Primario rei conceptus ē, qui dicitur ad
eig sp̄iam. Secundario ē, qui dicitur ad
ca, quā sit extra sp̄iam rei. Sic prima-
rio coniugit̄ hōō, qđ sit aal rāde, Secundo qđ
sit risibile, Capit, crine ruber, niger ora
Cereus pedē, lumine Latq, Barbatq, hirc-
subtus.

35.

Primo intellectu, Secundo intellectu.
Primo intellectu sumit̄ subtm, qđ conseruat̄
sū prata, quā ip̄i conseruat̄ iuxta sup-
nem personalem. Sic hōī Primo intellectu con-
uenit cā aal. Secundo intellectu sumit̄ res, qđ
seruat̄ sū prata, quā ip̄i conseruat̄ iuxta
positiōnem implem. Sic hōī Secundo intellectu
conuenit.

omnibus est secundum, in deum, inter deum et naturam. 187

36
Prioritate naturae, temporis.

Prioritate naturae prius est alio, quod est prius
in existentiis. in deum seu conspectum, hoc est
quod existens posteriora naturae inferius
existere, et in contra existens prior
existens existere posteriora. Sic autem est prius
hanc prioritate naturae, non bene inferius, et hoc
quod est alio, in non contra factus est alio, quod hoc.
Sicut Regem est prior creaturis, et prioritate
creaturis, et est naturae, existens creatura, naturae
inferius Deum existere. Non in contra existe
ntia Deo factus est naturae existere creatura.

Prioritate Imperii prius est quod duracione
alterius antecedit. Sic Regem imperia duracione
nampe aeterna antecedit, creaturas, et hoc
6 annorum et pro praecedit infante unguis annorum,
et puer 100 annorum puerulum quinquaginta
annorum.

37
Et quo, ut quod.

Et quod praecedit, quod est ratio praecedit, et quod
praecedit res ipsa, quod est in natura pulchro. Sic quod
necessitas, cum sit ratio praecedit naturae generata
pluribus, factus est factus, ut praecedit, ut quod, ipsa
vero ratio communis et generata praecedit, ut quod.

obiectum

Obiectum ut quod est illud quod per
se dicitur actum per se cognoscibile et
appellabile. Obiectum ut quod est ratio finis
abnegandi obiectum quod. Sic dicitur definitio
est hominem per se ratione, autem ratio est respu
intelligibilis dicitur etiam quod et quod simul.
Et respu dicitur, quod dicitur Beernit punire
peccatores propter peccata, poenitentia est obiectum
quod, peccata vero obiectum quod dicitur. —

38

Radicaliter, Proximè.

Radicaliter sumitur et dicitur potestas ab essentia rei
emanans, quod potestatem secundum radicem ac
primam originem. Sic proprietates radicaliter
est ipsa rei essentia. Sic intelligibilis est
radicaliter de essentia hominis. Proximè sive
secundum contrarium proprietates rei, quod potestatem
est eam secundum propria et formalem essentiam
dicitur. Et sic proprietates secundum oppositum
est quod ab essentia rei, à qua emanat,
ut intelligibilis à rationalitate. —

Realiter, Ratio.

Realiter sunt, quæ entes à parte rei
diversificantur, ut De et Saulus.

Ratione sunt, quæ à parte rei sunt eadem
et diversis conceptibus coniunguntur, ut
homo et rationale. —

Alterum.

Ceterum realis signis infallibilis signis 204
ē, h. vno pereunte alio potest remanere in
reus nāā. Si id vno lapis ē ad rāōlis
potest perire pmanētibz in reus nāā qre et
ad, certinet, unione in hoc et quz realis
i qre et ad rāōlis, et hęc a vulge. —
40.

Sensus compositus, et simplex.

Sensus compositus ē, cū copula apponitur
necitūtia qre et subz. Sensu
simplex est, cū copula propositionis necitū
it vniq extremi qre et subz, cū qre et
subz alteri extremi. Si ipsa ppo: Pos-
sibile ē albu ē ngrū, ē vera in sensu
simplexi, falsa atq in sensu composito. Nam
albu qre et subz, seu nōns ac rēns albe
dinem, non potest rēns ngrū, et sic albedo
et ngrū nō potest in eodem subz compo
ni, qz in sensu composito falsū ē, albu
pōt ē ngrū, et in sensu simplexi possibile
ē subz nōns albedine, illā exqre et
subz pōt ngrū. Contra ipsa ppo, imposable
ē albu ē ngrū, et vera in sensu composito,
falsa in sensu simplexi, cū em subz
nōns albedine et ngrū ad rēns ngrū
qre et subz, ideo subz nōns albedo
et ngrū.

Constatibus

21
Annotatio: album potest con-
iungi ad nigredine, q̄ in sensu diu-
s non ē, impossibile album ē nigrū. At
quia nigredo et albedo n̄ ponunt in eodem
subto coniugij, iurē signata gr̄ia
ip̄orū d̄notatū albidū et nigrū non possunt
inter se coniugij; q̄ in sensu composto
impossible ē albidū et nigrum.

4. N.

Sensus Reduplicatij, Diuigi, seu Dupli-
cating
Sensu reduplicatij, 2^oo pr̄atm signatij
conuict subto propter r̄onē q̄lem subij.
Sensu diuigi ē, 2^oo pr̄atm signatij. Si con-
uict subto, uel p̄ter eij signatū marē
uel p̄ter aliā r̄onē d̄uerſam, à r̄onē
q̄li subij. Si hōc ē r̄alis, ē p̄p̄ouera
in sensu reduplicatij, quia pr̄atm r̄alē
conuict hōc, ex p̄riā et p̄bia d̄tia
hōis. At ip̄a enunciatio: homo ē albidus,
uera ē in sensu p̄tino, quia hōc n̄ ex
sua p̄li r̄onē, d̄ ex eo q̄ h̄at albedine
denotatū albidus. Ceterū sensu reduplicatij
catūg explerij solēt per d̄p̄em geminantem
subto, uinipud. At quadrū, quā, ut sic
quā d̄ale, uelut p̄ d̄iam, hōc q̄q̄ hōc
ē r̄alis; ad quā d̄ale ē p̄p̄tūm. —
Brutum

Drubum ut sic non convenit cu hoc. 22.

At long. fistulug per aliqua ex precedebg
dictabg expleat, ita in ut per eas defiects,
sive notet, rāo expta à rāone seq. sicut.

Velut: diam: hōo gngaal n̄ ē rāgl's.

Ad ut rāole n̄ ē scriptū. Drubū gngaal
convenit cum Drubo.

42.
Sēm se, secundum Nos.

Dūm p̄dale ē, q̄ a p̄terez ita p̄hbt.

Dūm nos, q̄ cogimz ita p̄ hōes. Sic herz
fm ē certū erat, hodie nūc capura c saltm
hic hōz q̄m nos verō id incertū erat. Culphe
apparentibg stellis, et celo p̄eno.

43.
Transitivū, Subiectivū.

Transitivū mutat, q̄ ē gng mutūis. Subjē,
q̄ ē subjctm mutūis. Sic q̄o mutat, lignū
in ignē, nāa ligni subjē mutat, ignis verō et
lignū mutant, Transitivū, cum hōr sit gng a q̄
inquit mutāo, et ille gng, quē dicit pho-
dō ignis ex ligno.

44.
Transitivū, Intransitivū.

Transitivū seu requē hōr aliū. Dicitur hōr
honor ip̄. exhibē n̄ s̄bit in eig. supposito ac
refert, in aliud. Sic in agnē. Dicitur ad orāg
Transitivū quia talis adbratio seu honor non
S̄bit in:

Sistit in imagine, & refertur in eis pro
 totipson, id est trans intranjitivè et ab
 solute honor alium; est et, qd. dicitur honor
 sistit in eis persona. Sic adoramus Deum
 adorantem Latine, ablativè et intranjitivè
 cuius Laus, Honor, Gloria, Maiestas per
 infinita secula seculorum. Amen.

45.

Univocè.

Ista est ratio dicitur Univocè de nominibus seu
 terminis; illa autem est vox univoca, quæ
 pluribus dicitur per eandem rationem, sive
 in eandem semper significat, et quæ vox non
 per eandem rationem, sive in eandem significat
 dicitur in Petro quàm Paulo et sic de alijs.
 2do dicitur de casibus; eadem autem univoca est,
 quæ producit eundem sive effectum.
 sicut homo hominem, equus equum etc.

46.

Analogicè.

Talis analogus est, qui dicitur pluribus
 in diversâ significatione, et per varias rationes,
 ita, ut illa plura, quibus hæc dicitur dicitur non
 aliter participent, dum primum, aliter
 dicitur, et quæ non analogè primum dicitur hominibus
 viro et negatus, dicitur vero non recto.

Index

- 1. Absolute res dir.
- 1. Absolute compratz.
- 1. Absoluta entitas.
- 2. Absolutum ens.
- 3. Absoluta necessitas.
- 5. Absolutum loquens.
- 5. Absu ject do.
- 6. Actus exercitij.
- 6. Actus ignatz.
- 6. Acquate.
- 9. Autotelic.
- 23. Analogie.
- 24. Aequivoa.
- 1. Bonu abjectu.
- 1. Comprate res dir.
- 1. Comprate compratz.
- 5. Comprate loquens.
- 11. Causa denomatz.
- 12. Consequenter.
- 13. Concomitanter.
- 2. Dependenter.
- 8. Directe intenz.
- 8. Directa intellectio.
- co m. Diverso respectu.
- 12. Dispositio dir.
- 9. Ecteter conuict.
- 9. Estylus filij pfitig.
- 10. Entia dicitur.
- 11. Effectiue.
- co m. Eminentz compratz.
- 13. Entia denomaz.

- Teltr compratz. 10.
- teltr dicitur - 10.
- teltr e in intu. 11.
- teltr fal. - co m.
- teltr dir pbtm i foa. 13.
- teltr dicitur compratz. 12.
- teltr denomatz. co m.
- teltr vel p m r i o c o g. 12.
- no u i t u r. ?
- teltr dir p r a t u d e 13.
- subto. —
- Ina q t e d o t u p l i g n i t z. 6.
- Inuicte intenz. 8.
- Inuicte p r o p r i e t a t i z. 9.
- Intepa Benomas. 13.
- Inte influit caara 14.
- effectum.
- Logie d e f r u i t z. 14.
- Modalis entitas. 2.
- partit compratz. 10.
- mediata causa. 14.
- moraltr arbn. co m.
- Naturaltr fit. p 14.
- necessitas conp r i s. 13.
- necessitas conp r i e. co m.
- Nature p m u m. 16.
- Negative tale e. co m.
- Obiectu e in intu. 11.
- Q o a c a p t i t. 5.
- Q u a d r a t e f i t. 14.
- Per p, Per aucto. 16.

in cig pro
 tue ab
 lo honor
 Perm
 atropiti
 ietas p
 ubi su
 i que
 tra m fia
 or p o s
 a p r o p r i e
 h e r d e c o n
 ce est
 lectu.
 rary
 rary
 icty non
 uct
 s h o m i
 r i o n
 d r e e

- 16. Tale potue mu.
- 16. Cra diabiliter
- 16. Cra entaliter.
- 17. Primarig re; concept.
- 17. Primo fabretr g.
- 18. Driohitate rad.
- 18. Driohite Engris.
- 19. Proxime influuit.
- 19. Resqua Dittas.
- 19. Paellatiue.
- 19. Reglaa inlletio.
- 19. Radulz influuit.
- 19. Bealtr Dgnit.
- 19. Caone Dgnit.
- 19. Dorigre concept.
- 20. Sensus compoizt.
- 20. Sensus Pnifus.
- 21. Sengreduplicateug.
- 21. Sengspefeabug.
- 22. Dom l fm nos.
- 22. Sublie mutatz.
- 22. Terminatiue Denom i e cad aqua ex dierfita
inatur.
- 22. Terminatiue mutatz.
- 22. Transitiue.
- 23. Viribz contractz.
- 23. Ut quo, ut quo.
- 23. Viuuora caa est.

Equiuoca.
 Trig aquiuoq est
 qij tribuit pluribz
 in diuersa fignificac
 ita in, ut ea plura, qbz
 tribuit, eiqz primo qz
 refet, ficut ut vij qm
 bene conuincat qm altr
 et de vno eiqz bene poit
 dij ac de altro. qz
 vox canis e Trig equi
 uoq, cum fignificat am
 canem terreftrem fice
 lababilem, qm coelefte
 fidus, et canem mariz e
 Simul. Imbr caa equi
 uoca e, qua producit ef
 ctus alterig ragnis, et diuer
 fiz, qoz in eiqz omne con
 tnet et producit. qz Trig
 Denom i e cad aqua ex dierfita
 te effectibus qoz producit,
 imbr fol, noo, ita cad equi
 uoca, quia fol producit
 res dierfas, autu argtm
 vniones, capiat humidu
 liquefacit cera et

uia.
 uoy of
 tularib
 erse pphic
 a uera of
 of uirio p
 ut in to
 iat in ab
 s. Bine ubi
 albro, 149
 i irag d
 infel id
 them sui
 in coalye
 canon nar i
 hr caa d
 ro uul d
 agon's d
 of ombr
 quik. 149
 ca or u
 pos uo u
 o ad c
 ad u
 autu
 Res h
 ara d

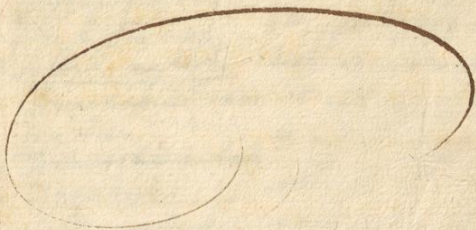
[Faint, mostly illegible handwriting in a cursive script, possibly a historical record or account. The text is spread across the page with some larger, more distinct characters at the top.]

I

Psalterium **L**exium
100 et 504
Axiomatum in \forall sum
hois inutilis descripta

Indecimo Marty

Haec supra millesim
num, Sexcentisimum
nonagesimo secundo

T
N

Axiomata Philosophica.

Veritas I. Prima.

Omnis caro fuerit. Job.
alioq. Holbach in libro scrip.
suo fuit, sed etiam per tempus
quadraginta concessus est usus
fieri, ergo et carnis.

Prima operatio in dicitur prior est p̄a.
Intellige hanc priorē et licet n̄ p̄re.

Apprehensio alioq. apprehensio omne id, quod
est de illig. Rationi.

Aphro alioq. p̄te conc. impletū ngo, aphro
omne id, q̄ est de conceptu quidāno, p̄t,
et conceptu conc. autē et includēde p̄o-
nes et proprietates ngo. Quod est de
ratione illig, vel impletū vel expletū conc,
sicut expletū ngo.

Nulq. unq. signum multū et impletū
habet signum et plures.

Vnde n̄ valet: hō est p̄s, q̄ Petrus est
p̄s, quia hō hūc signū impletū.

Terminus.

2 Terming distributy 5° est abreplura 2° 4°
supposita sibi s, in qd qd s^o s^o s^o s^o per
dno ab diversa. Hic vides dno d^o
tributum deo p^o n^o ad h^o, ut ois
deus creat, omnis deus generat, quippe
Deitas, qua s^o s^o s^o s^o hoc nomine deus
n^o e^o diversa in dnois suppositis. —

Quando dno ponit in subto p^o s^o
nis, signit pro illo qd dno p^o s^o
intellige nisi raone p^o s^o. Hinc ad alq^o
aliud significandum. —

Sub dno vel aggregato legat^o collat^o
ne, n^o p^o fieri resolutio copulativa: unde
n^o bene arguitur: Petrus et Paulus
sub duo, qd Petrus e^o duo: quia duo in
and^o s^o s^o collat^o.

Signu^o distributu^o n^o d^o s^o dno
equocu^o pro suis s^o s^o, quia equocu^o
n^o h^o conceptu^o, qd s^o s^o s^o s^o in plures.

Abstracta non suscipit n^o s^o et ming.
Obiectu^o calor e^o abstractu^o et d^o suscipit
n^o s^o et ming, qd s^o s^o e^o hoc axma.

Respondets.

3.
R³ dets, calore³ p³ p³ere m³g³ et ming³
In auesu³ auctem, n³ uerò q³sdm, in
hoc inittatz em sub³stia, qua n³ p³ p³it m³g³
at ming³: vel

R³ dets, int³ p³ h³ calor³is fieri per ma-
iore³ r³acti³em in p³ h³to, et n³ per grad³
ad grad³ addit³ne³ q³stis.

Quoties conuertim³ ngats De conueto,
n³to m³g³ ilig³ ab p³ h³to et ab p³ h³to ng³ h³to.
Si em alb³ n³ e³ ng³ r³o, n³to ming³ alb³eo
erit ng³ r³o; ab n³ de n³, utrum conuertim³
h³at³ p³ h³to uel n³ p³ h³to?

M.

Ab ab p³ h³to n³ fit ab p³ h³to, n³ p³ a³ ming³
ab p³ h³to ad m³g³ ab p³ h³to. Ob³ h³to supra
d³tm e³, ab p³ h³to n³ p³ p³ere m³g³ et ming³.

R³ dets, p³ h³to con³, p³ h³to ngo.

R³ dets, ill³ asma int³ l³ q³ um e³sa, de
supremo ab p³ h³to, uel de ab p³ h³to con³ p³ h³to
ad aliud, d³no una alb³ne³ n³ e³ m³g³
albedinem al³ra.

Decas da.

12.

Comparatum signit³ positiu³.

Ob³: q³ si dicam, m³g³ e³ feruire Deo
qm³ cathana, licet inferre, q³ Bonu³.
Est.

Axiomata Philosophica. 24

Est ferrere satana.

R componere hic n̄ refert ad ming bonū,
S ad malū implētr.

Suprlatium N 2. Intm vñ conuict.
In vno plet gure. Vir valere Se super
latuo fm̄ illig ee eptle, quia cuiusq; rē
Intm vna ē eptia, p̄ig Se suprlatuo
fm̄ epe auctle, ad ip̄tā suprlatua auj =
Solū p̄pant n̄ḡs. et ming. — —

N 3.

Analogia per se supra stat p̄m̄io s̄gn̄
fiato. Hoc arma hbt s̄m̄ in anlḡis
quā diuerfas importes signant: vnum
propriet, aliterū metaphoricū; vel unū
int̄p̄, aliud per plā denom̄nt n̄ ext̄p̄.
Objicies q̄o duo n̄o p̄rietq; auj̄it̄s p̄o
pro ming p̄n̄p̄t; q̄e p̄p̄t ē arma.

R Deo p̄trea siḡ in arm̄e per p̄
q̄ h̄ n̄ re p̄riat̄s a m̄ro ming p̄n̄e:
p̄t; n̄c subyiciat̄s eīd̄m.

N 4.

Inter aequiuoca n̄ fit comparao.
Vnde non s̄r, gladiū ē autior, q̄m
ultima chorda Lyra, vel q̄ vox sit
autior cultello.

Adiectiva.

Adiectiva ut adiectiva n̄ sūt nata
 p̄dij iōtia, & s̄tm̄ d̄erom̄ue. Fallit
 hoc axma, quā per se conuert, ut si d̄icā:
 ep̄ia d̄ona ē q̄nerans s̄bb̄ue s̄mendā
 est n̄ adiectiua. —————

a 6.
 Ex d̄no p̄uatiuo q̄tis d̄ing in f̄d̄y.
 hinc ualeb, d̄et̄ig ē cōlg, q̄ n̄ ē r̄id̄s.

a 7.
 D̄ictio excludiua ad iuncta p̄uq̄q̄ agat;
 non excludit agens in p̄mbat, r̄id̄ ē n̄ q̄tis
 solg h̄ic s̄abor q̄adiū s̄abreat, q̄ alia s̄erra:
 menta n̄ll operata sūt. —————

a 8.
 Nomina uel uerba transposita
 idē s̄n̄f̄icant, h̄inc idē s̄n̄f̄icat, ē albg
 n̄ō, et est h̄ōō albg. P̄y p̄p̄iō h̄ae
 n̄ ē uera: Trinitas est s̄c̄lg d̄eg, et d̄n̄
 uera s̄it p̄p̄ō: Solg d̄eg ē Trinitas.
 s̄tm̄ q̄oto sūt coelo d̄uerſa, om̄is et n̄ ois
 q̄ claud̄iat axma. —————

P̄ualere, h̄ transpositio s̄tū s̄t̄ualis,
 n̄ uerō et̄m̄ s̄alis, q̄ō n̄ d̄at̄n̄ loq̄, d̄et̄m̄ f̄ōā
 mutat̄, ut q̄ō ex s̄atto s̄it p̄d̄ctm̄, et ea
 p̄d̄ct̄o s̄ct̄m̄. —————

Nomina

Comm.

Nomina et verba praecipue res
 significans, n̄ conceptus. Nomina et
 verba significans p̄mo etimōdi conceptus
 in quo significat quo et mediū et n̄ing
 praecipue res heriōgas inq̄ significat
 quod et praecipue vel proprie loq̄o ex-
 primere conceptus, et significare res. —
 Deas 3 dia.

20. res
 Quando constat frustra
 contendit de nomine, si nomen ad re
 pertinet alq̄o pacto, de n̄ frustra de eo contn-
 ditis, vel q̄ n̄ constat, an r̄i, et auomdar
 sū, ne ne. —

21
 Quilibet res ab eo, q̄ in ea soniat
 nomen p̄. uendiat, vnde carnales omnes
 caro dicm. —

22
 Synonima, si ad inuicē praecant, propter
 n̄ nugatoria estint. Obij. Ergo si dicam,
 hōo ē aal raote, malē dico, quia aal raote
 idm ē ac hōo. — Rdes ut verba n̄ sint
 Synonima, suffere, ut dverfmdo eandm rem signi-
 ficent, licet n̄ fmḡ dverfas raōnes imponent.

Verba, q̄o.

Verba q̄o data s̄nt, ab ysis res
cedere n̄ licet. Valet q̄. data s̄nt non s̄m
s̄m significat̄, & s̄m s̄m m̄m significat̄.

Verba interpretanda s̄nt iuxta conditionē
eig finis, in quem dirigit̄.

Verba ad substantiam M̄ā ad aptandam s̄nt.

Omnia diuisa s̄nt s̄m per m̄bra opposita
vel in om̄i diuisis m̄bra s̄ntia s̄nt
pugnare intr̄ se. M̄bra m̄bra s̄ntia
s̄nt m̄bra s̄ntia s̄nt pugnare intr̄ se
agt̄, s̄nt con. Vel s̄nt ē m̄bra
opposita, it̄ intr̄ se pugnā, s̄m rem agt̄
s̄m r̄one, r̄one s̄nt s̄nt r̄one s̄nt.

Diuisio s̄nt s̄nt s̄nt s̄nt s̄nt s̄nt
rig ad m̄bra s̄ntia. Quod dicitur partit̄
s̄ntia in m̄bra et s̄nt, et ego possem s̄nt
ere s̄nt in B et A, q̄ n̄ requirit̄ s̄nt
nearis — s̄nt n̄ requirit̄ ad s̄nt
s̄nt, quod partit̄ hoc in requirit̄, & s̄nt
s̄nt.

N̄a im̄o it̄ s̄nt s̄nt s̄nt s̄nt s̄nt
vel fact̄m analgū. N̄a s̄nt, s̄nt s̄nt
Commune

Omne saltem per non reuoluntaria, et nescit. Nota 28°
 est superior aut realiter, v. g. a, aut saltem
 in rationem, quod consistit in superior. —
 Nota 29° quod indicat contrarium, superior
 et sic conuenit saltem ratione non importatis
 rem significat, non autem super ratione significat.

28.
 Omnis diuisio realis agit membra secundum
 sua realiter distincta. Unde mala est diuisio
 aliquid aliud homo, aliud ratio, quia homo non est
 generatus a ratione. Notandum autem membra diuisa
 sunt in aliquid reale melius. —

29.
 In omni diuisione diuisio omne est diuisio.
 Verum est, si diuisio sit ratiocinatio ratiocinatio
 distincta, est vero etiam aliquam analogiam communi.
 Decas 4^a.

30.
 In bona diuisione unum membrum ex diuisio-
 entibus non valet comprehendere sub alio. —
 Estque sicut unum non completum sub alio con-
 uentio ergo. Hinc bonum diuisum, in honestum,
 utile, et delectabile, in qua diuisio, ut videtur
 se fit affecta, ut unum sub alio contracto,
 nam eadem res potest esse bona, honesta, utilis,
 delectabilis, necaria, si identia fuerint, si liber
 in ratione, et hoc pacto unum sub alio con-
 tinetur. —
 Illa diuisio.

Illa di-
 conuertit
 est quia
 est quia
 in abstru-
 est conu-
 diuisio
 diuisio
 aliquid
 vel saltem
 Omnis
 diuisio
 membra
 diuisio
 quia
 significat
 diuisio
 non
 est diuisio
 cum, quia
 non sicut
 est probat

31
Illa divisio n̄ est bona, quia divisio 94
convertitur cum aliquo membro ductivum. Ratio
est, quia ratio n̄ est in se totum.

32
Sicut vultur dividitur in genus et speciem, et in genus
vultur est genus ad hanc. Præterea dicitur dividitur
in absolute et commune, et in ipsa vox dicitur
est contrarius; unde convertitur cum membro divisi-
onis. Et sicut, denotatur con- et est ego.

33
Divisio dicitur esse bimensuris. Bonnet et
alii asserunt optima divisio esse vel bimensuris,
vel saltem quæ reducibilis est ad duo membra.

34
Omnia divisio præfertur extrema illi
divisiōi; implet enim, dicitur esse, nisi sunt
membra divisiōis, alioquin est efus sine causa.

35
Divisio rei est posterior re, quæ dividitur.
Quia quod alterum significat, est prior illo, dicitur
significat dicitur, quæ est prior illa.

36
Quando coniectum constat partibus repugnanti-
bus non licet uti divisione. Unde non licet
uti divisione, cum dicitur cadaver est animal mortuum,
quod cadaver est animal. Imago est homo iustus,
non licet inferre, quæ est homo, quia constat
ex partibus repugnantibus.

Divisum

36

Divisib¹ n̄ dividit² in res, quae sunt idem
cum illo. Intellig² um de divisib¹ methaphoreā
superis in infra; n̄ atm divisib¹ p̄tā totig
in p̄tes, quae sūt idem cū ipso.

37

Uniq² ē dividens, ponit² rariū et
divisum, hincq² ponit² ratiū, ponit² et aīl.

38

Uniq² p̄t per se dividit². In illo q̄ in eig
ratiōe contrahit². Unde e aīl recte dividit²,
in ratiōe et irratiōe, n̄ vero in nigrū et albu
q̄ intellig²um est de divisib¹ proprie et p̄tē
sumpta.

39

Corū, quae sūt ex opposit², et dividit²,
unū n̄ dicit² ad aliud. Verum ē de
ijs, quae opposit² sūt in essētia. Sicut albu
et nigrū, calidū et frigidū; horū em unū
n̄ dicit² ad aliud. Quae atm opposit², in
ratiōe p̄tē aut imp̄tē, corū unū origi
natis ad aliud, sicut aīl ad p̄tē, p̄tā
ad aīl, veniē ad mortale, si unū p̄t dicit²
ponere ad aliud. Sed, per se non dicit², bene
p̄t per aīl.

Decas 5da

70

Definitio notior est suo Definito.

Definientis est, in his iuncta subiungere, quod nomen Definito confusa exaltet. Unde quilibet Definitio expleti importat illud, quod Definito imponebat.

71.

Omnis Definitio debet convolare omni contento sub Definito.

Unde si aliqui sufficere debet convolare omni contento sub Definito per non regitiam, nec est necessarium, ut Imperi convolvat positum. Quapropter praedicti de intelligibile in generali, convolvit etiam distincta attone per non regitiam.

72.

Omnis Definitio est affirmativa, quia traditur per propria inspecta contentiva.

73.

Definitio est idem cum suo Definito Unde aliqui Definitum et Definitum est unum et idem reals. Et, forte, non in ratione. Unde Definitio numeri non est nigra, nec Definitio aëlis est aëlis, quia sicut ratione Definitum. Tunc videtur, quadrare quod Definitum in primo Capite lib: primo de Definitivitate Definito, apto magis sentire contentivae, quam Verba eius Definitionem.

Definitio.

Definitio cuiuslibet conceptus debet.
 Verum est de fine proprie dicta, non de
 late simpliciter, licet in talibus dicitur, quasi
 cadentibus pedem, non in talibus, quod est cadens
 pedem simpliciter, sic dicitur etiam in digne
 Sacramento, dum dicitur sacra re signum.

28

Definitio non est de simpliciter, nec corruptibilibus.
 Obi. Ergo mundus, anima, et cetera omnia
 transitoria non possunt defini, cum oia sint
 subiecta corruptioni et generationi.

Respondeo: Non de fine ista ut simpliciter,
 sed in nomine eorum communem.
 Obi. sed non, Deum facit esse ex isto axe
 mte, siquidem nomen simpliciter.
 Sed, non de fine proprie dicitur, nec alia simpliciter,
 licet sint eterna.

29

In digne imprimi debet ponit illud, ad quod
 sine cuius est instrumentum.
 Ratio est, quia imprimi quod est, sine re
 duplicative, sicut ordine ad illud, cuius est instru-
 mentum, vel verum est hoc axma, si imprimi
 sicut dicitur, ut imprimi, licet si inter se
 sumatur.

Quidquid.

47
Insuper amorets à fine, remo-
uebur à definitio. —

Definitio non est demonstratio de pro
de — — si — — ni — — do —

Quia est quia nlla demonstratio dabo nisi per
mediu, inter finem atm et defntio, si dabo mediu
si est definitio defntio, et per caa dabo, q
do, quia ad demonstram requiritz definitio in dabo
atm et defntio non est defntio, nisi quoad medu
expland.

48

Omnia definitio dabo cu defntio ad aquar.
Alioquin cu defntio non conuertetur, non sperit
atm ad aquar, nisi contineat oia, qua sub defntio
continentur

50.

Deas Pra

Definitio est praestantior defntio.
Non simpliciter, quia idem est cu defntio, d in
raone inferiora; uel in a non est praestantior,
d in ordine ad cognoscendam.

51.

Definitio dabo est notior defntio.
Intellege de tota defntia, non de singulis partibus
defntis secundum superioris. — Omnis

52
Quis definitio, ut sit bona, debet
explere omnia essiam. Quod intelligit de
essia completa et addeca, na alioquin
composita ex partibus seu inaccipit essis
coalescent. —

53.
Definitio debet esse brevis.
Vnde gramm, s. logic, Arith et sepe sumatur
coni: Rhetorice, per effectum intus, aliarumq
reru coacervatione regatur. —

54.
Partes definitio convenire debent sicut in
imo deendi modo per se. Quia est, quia fit
definitio et veritate illig, q de deigne veritate
intelligendum est. —

55.
Facilis est Refinire Angre, qm, vasa.
Hae Proposio est Artilis Boetii 22 do.
Notat Laurentius tractu de Refine et alij
Artem per Angre intelligere spem pessima,
na alioquin qmo Met. lex. 55. dowerat
Angrea plic n Refinij. —

56.
Vitium est tractare per circulum.
In definitio reru abstractu vera est haec
regla, scilicet vero in definitio aut veris et
descriptio, ad huc est in albris nario
circulum. —

57. 11
15
Verba in definitibz n̄ important
actum, & habitudinem. Hinc etiam. aliquid est
hoc, adhe vera est definitio: hoc est aial rationale.
Intellige etiam, quod actus ipse n̄ est de essentia definiti;
sicut verò, quod est de essentia illius.

58.
Omnis definitio datur per priora, verum est
relativis, n̄ de relativis.

59.
Definitio aequipollet per seipsum, vult.
Hinc licet per se, in qua predicatur definitio,
sit infata, aequipollet etiam vult, idem enim
est dicere: hoc est aial rationale, ac omnis est aial
rationale.

60.
Declaratio. 11
15
Definitio debet esse inflexibilis et invariabilis:
abilis. Definitio debet esse sicut origo, unde
si aliquid addatur, vel dematur, n̄ erit amplius
eius eadem definitio ipsius rei.

61.
Definitio traditur, non debet per transpositionem.
Notandum, quod aliquo nomine transposita
in deinde ponatur dicitur transpositio n̄
habet.

Definitionis.

Definis non est definitio.
 Definis obiecta et adqta n̄ e definitio conser
 fuis qd̄is n̄ e definitio ngo.

3.
 Nullum complexum p̄t defniri.
 Nullum complexū complexū simpliciter p̄t defniri.
 In incomplete significatū sub vna uoce com
 plexa defniri p̄t, qd̄ pacto d̄finitz et m
 p̄pō, p̄lm̄g et alia.

4.
 Nullum de fable est simple.
 Quia definitio constat quare et definita, in qua
 actu et p̄pō, q̄e et.

5.
 Nihil defniri debet per duplex gng.
 Interca n̄ e inconueniens idm defniri per dux
 plex gng, ubi unū aliz e subalternum.
 qd̄ audit si definitio debet per gng super e
 mū et remotum, et p̄mū, p̄ reuerā
 dm p̄mū adhibet, n̄ videt, neario ex
 p̄mere motū, cum hoc in illo includat.

6.
 Proprietū ngo q̄tūa d̄finitz per aliud.
 Sed hoc difert à relato, cuius definitio
 q̄tūa libz n̄ p̄t, nisi per aliud.
 Quod dicitur.

16
7
Quo ad convertentiam
cum dicitur e id qd saltilia
dicitur dicitur; Propter dicitur et licere
convertentia, igitur dicitur ad convertentiam
cum dicitur e id qd quod illa dicitur dicitur se-
finis.

numquam potest dicitur et sic sine eo, a quo
non dependet, cum enim non dicitur in se
ne dicitur in cogit, igitur numquam potest dicitur
sine, a quo non dependet.

Ad descriptionem
e consequentia. Dicitur enim se habet dicitur
ad, igitur dicitur ad dicitur. atq; ad
eo regle, quas ex dicitur et dicitur coligit,
ex dicitur et dicitur coligi possunt.

Deas una.

30
Subtm est prius dicitur
Subtm est prius dicitur, quia ad ipsum
comparat dicitur ca, mltis conformabilis
per dicitur importata per dicitur: Unde dicitur
tm velut in dicitur subtm, e contra in
dicitur in dicitur dicitur e prius, quia in dicitur
ab ipso dicitur in se dicitur.

Cogitio.

10
Cognitio gratij virtute continetur
in subto, quia sicut res se habet ad
se, ita se habet ad cognj.

12
Gratum nobilitate est subto.

Gratum quia gratum se habet ad gratiam, et subto
ut maius, quod gratum est nobilitate subto, cum et gratia
sit nobilitate maius, quod intelligitur de ratione
gratij et gratie, ut non quod est entem et virtute.
Nam aliquid subto est subto gratia, gratum vero
audens, ut in hac proportione, hoc est aliquid,
cum albedo non sit nobilitate hoc, ne aliquid non
oblior erit, quia illud subto, hoc audens
importat.

13.
Si aliquid gratum est per se de subto, cum
redundat, sit per se de illo per audens, sine
ulla redundante, sic quia hoc propter
se vera est, paries, in gratum aliquid, segregat
verum, vera est per audens, ne paries est.
Gregat verum.

14
Si ablatum gratum est ablatum subto,
inventum gratum est inventum subto.
Nam sicut se habet in petra et in petra, ita magis
ad magis, sic valet, virtus est bona, quod max-
ima

Ima e optima notu dicitur intelligi de pra = 19
ris, quae per se dicitur de subditis et in recto ratione
non enim valet. maxime vix, vix e pessimo, qd vix
usus e malus. Nec oratio epris e bona, igitur
maior melior, et maxima optima, quia ne maior
usq; vix conuenit per se ut id peior, ne oratio
ratio e per se bona.

Quandoq; aliquid praeter se de alio subditum,
cum reduplicatur subditum, nisi e, qd praeter in
se includatur in ratione subditum. Unde haec uera
e propositio, homo ut homo e animal, qd animal includitur
in ratione hominis, ut dicitur ad huius ratione animal includitur
includitur in ratione hominis propositio uertitur reperi
ut reduplicatur subditum cum ipso obiecto, illo ad dicitur
na si quis diceret, ignis quod ignis apponatur agit.
haec etiam reduplicatur subditum, ab alio inflexu et conu
ditio ipsa.

Omnis praedicatio re dissimilis falsa est
omnis praedicatio, quae conformis re e, e uera,
q; et quae dissimilis falsa.

De quibusq; habet aliquid, et replere pro
illo. Obiectum, qd praedicatur de alio potest significare
pro illo, id est essentia in dicitur praedicatur de Deo =
pra, dicitur eam, Ceterum e essentia diuina, qd essentia
diuina.

20
Divina potest supponere pro Patre,
et sicut Pater dicitur generare, ita et

Et — — sen — — si — — a.

Si ergo, pro predicto de alio, per se supponere
pro eo, si predicto per se factum, cum seipsum si predicto
intin contra, ut in obiecto factum est. Vel nris
hoc apud est verum de patre quod significat, non
per modum concretum ad seipsum, sed per modum
ab — — Arat — io — — nis.

Quod per se predicto de alio in imo dicitur
non per se, includit quod in illo. —

Quing modum dicitur per se est, ad patrem est
de essentia seipsum, quod seipsum includit in eo.

9.
In quaque res magis est seipsum talis, si quid
predicto in recto de illa, quam in obliquo.
Quo est, quia predicto in recto ut quod in seipsum
esse; in obliquo vero ut extrinsecum per seipsum. —
Deas gra.

Quod predicto de alio, aut predicto per se aut
per auctorem, sicut aequalis dicitur entis est
per se et per auctorem, ita et predicto. —

Modus predicto sequitur modum essendi.
Non realiter, sed obiective, et in intellectu, non
Enim.

Enim Prædicantur res ad modum
quo sunt, & ad modum, quod per actus nostros
apphensus, et sunt obiecta in intellectu; nam res sunt
a parte rei determinata et significata, quia confu-
te applicantur.

Sic proprie prædicatur de principiis, et casibus
de casibus prædicatur, ut fugia est virtus, quod qui iuste
agit, virtuosus agit.

Adiectiva non alio modo, quam prædicantur prædicantur.
Quia adiectiva significant substantiam per modum
informantis; et ideo de nobis dicitur vere, nisi de
illo, ad quod se habent per modum informantis, aliquid de
quod se habent prædicantur.

De quibus prædicatur aliquid, prædicatur de eis omnia
consequenter ad ipsum. Unde enale: hoc est albus,
quod est coloratus. Præterea videtur de his, quod conser-
vatis necessaria consequuntur, ut paucos regem subdit.

Propositiones prædicantur à prædicatis, non à subditis.
Quia in se habet locum subiecti, subiecto namque, igitur
propositiones prædicantur à prædicatis. Nam in hoc intelli-
gitur et de modo prædicatis, an in prædicatis sit veritas
lis, ne ne, accogit hoc non sit veritas. Propositio
enim veritas et subditis non à prædicatis, sed subditis
desumitur.

Desumitur, vel si maris à commune
prati, ad pello, quae p. h. rearta è, maria
gogs dir à ppo.

Cognita ppoone, cog = **A**nosentz etm dnm
illig, cogito doto, cog = **A**nosentz etm ptes
ex qbz coactit, igtz cogitoppoone, quae se
llat ut doto, cogentz etm dnm, qui se hnt
ut ptes.

Vocantur sub aliqua ppoone sub pntz,
si una redretatz, et alia in illo sensu
re = dretz: dlat illo sensu.

Proposiones sub pntz, snt etm in illo uerbo
et à quibz dretz, qd si una redretatz, et alia
illo sensu redretatz: dlat.

887.

Omnis ppo, in qua ponit dnm anlgg
uel agpinoq, dlat qd è: quia dng anlgg
uel agpinoq redit ppoone mltiplicis pntz, q
re dlat erroris causa, dlat qd est.

Quales snt res, hnt dlat enunciaz:
Verbaq em ppoonis conpntit in fca
reptre ad dlat. **O**bserua in dlat res
enunciaz, qbz snt n dntm à pte re, d
etm in inta, et n quoad rem dntat, d
Am quoad mdum.

Peas.

90.
 Omnis p[ro]p[ri]o per au[th]or[em], sed redit
 ad aliqua[m] p[er] se; sicut enim ens per ap[er]t[um]
 redit, ad ens per se, ita etiam p[ro]p[ri]o per au[th]o-
 r[em] ad p[ro]p[ri]etatem per se, hoc e[st] per resplendentem.
 he[re]tic[us] e[st] alb[er]g, resplendit in h[ab]itu per se, h[oc] p[ro]p[ri]o
 e[st] alb[er]g.

91.

Quanto aliq[ui]d p[ro]p[ri]etatis extrema pro plurib[us]
 sup[er]ant, tanto p[ro]p[ri]o illa e[st] magis detrim[en]-
 tabilis; ita loant doctores Parisiens[is] in
 prologo s[er]m[on]u[m] Loges. Hinc e[st] magis detrim[en]-
 tabiles e[st] Roma, q[uam] h[ab]et h[oc] e[st] Roma.
 Mareg[us] d[omi]n[us] regem Gallie, magis detrim[en]-
 tabilis e[st], q[uam] Mareg[us] d[omi]n[us] h[oc] e[st]. Cuius
 h[ic] p[ro]p[ri]o, ne iureo in nob[is] enarrandis
 m[ul]tiples e[st] sine negetate, d[omi]n[us] 100
 occubuisse, ubi vng[er] d[omi]n[us] occubuit. Val[er]e
 e[st] data doctrina d[omi]n[us] de regne repu-
 inuor[um] in mag[is] cont[ra]h[er]e. q[uo]d p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
 quenter in[te] p[ro]p[ri]o, p[ro]p[ri]o, q[uo]d p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
 ad plura p[ro]p[ri]o diuersa raone p[ro]p[ri]o d[omi]n[us]
 quo eas p[ro]p[ri]o magis detrim[en]-
 corio p[ro]p[ri]o ad p[ro]p[ri]o, n[on] p[ro]p[ri]o ag[er]e ext[er]-
 d[omi]n[us] ad plura. Et 100 homines 100
 p[ro]p[ri]o manducant.

In.

93. 24
In Propositione de Deo alicuius
Verbum Dei nota absolute à Deo.
Sic alibi est, significat eum existere. In pro-
positione autem de Deo alicuius subit ratio
nem copulata, atque adeo est exim à Deo.

94.
Omnis propositio per se nota, est incontra-
dixibilis.

Ratio est, quia talis propositio est in se
monstrabilis. Ad id enim est in se
a priori, non autem a posteriori, quia se habet in se
a priori, iam prae se non in se subito in se,
sicut non est per se nata: Merito vero a posteriori
non importat causam in se et in se
Et ex parte et in cognoscendo.

95.
Veritas motus propositio dependet à modo
non à verbo, aliorum vero veritas vel falsitas
est à verbo dependet. Unde si quis dicit
nearium est hominem currere, homine autem cur-
rente falsa est, quia veritas ex modo dicitur,
non ex re dicitur, nisi nearium ex suppositione.

96.
Propositio ex nearia contraria est nearia
impleta. Sic nequa est, me scire, cum scio
Et cum.

Et in tali respectu stat, ut con- 254
tingat scilicet quod si, cum sciam, non possim non
scire, ita ut sciam, et non sciam eodem
instanti.

96.
Nulla datur propositio, in qua est necessarius
de creatura, quia soli Deo competit essia sciri
et existia.

97.
(uiens) de longis attribuitur possibile, eadem
attribuitur et contingens. Similiter est, quia
possibile et contingens convertuntur.

98.
Omnis propositio de praeterito falsa est impossi-
bilis. Sicut omnis propositio vera est necessaria, ita
et propositio de praeterito falsa est impossibilis.
Est impossibilis falsitas, non veritas, hoc est, est
impossibilis, prout inuoluit rationem praeteritum.
Sicut canauit, quod non supposito, canauerat,
quia, quod fuit non potuit non fuisse, aut fuisse,
quod non fuit.

99.
Omnis propositio exclusiva affirmans de praeterito
uel de futuro falso, infert conclusionem negativam de
praeterito uel futuro. Ex quo patet, sequi, Solum
Benedictus amat Deum, quod nullus non Bene-
dictus amat Deum.

Deas

Omnia pro copulativa inferunt quilibet
partem. Per hoc copulativa pro dicitur a con-
iunctiva, quod hanc aliam partem inferunt in se, illa
autem utrumque, et ab utraque dicitur. Unde recte
inferunt, Paulus et dicitur, quod ambulat abste.

101.

Ad verba replebitur vere requiritur, quod
partem verbatim inferunt, ut hoc in quibus hoc
est reflexivum, quod omnia hoc est reflexivum.

102.

Quando aliqua reduplicatio ponitur ad aliquid
verbum, sicut verbum generis pro. Unde
dicitur: hoc in quibus hoc est reflexivum.

103.

Quando aliqua reduplicatio ponitur ad aliquid
verbum, sicut illud generis pro. Unde dicitur
cam, hoc in quo hoc est reflexivum.

104.

Propro de parte inferunt, aequivalens negativa.
Unde valet ipse in non, quod ipse est non.

105.

Propro verbis aequivalens ~~omnibus~~ omnibus
subsumptis. Hinc optime inferunt, omnia hoc
dicitur, et sic deinceps.

106.

Indefinita ponitur pro universalibus in his, quae
per se vult de verbis dicantur. Unde
is dicitur: hoc est ratio idem est ac si diceret,
omnis.

26
Omnis hōc ē ratiō. Sicut atq̄ dicitur 27
Sicut per se, sicut ut alij loquuntur in maa near
ria, nō in conseq̄; alioquin dicitur, q̄ em
inlogia cotagens ē vera, cuius ratiō sicut
falsa: ut hōc ē alij, ois hōc ē alij, vel
omnis hōc ambulat.

107.
Nulla p̄pō alia ē est verior.

Ratiō ē, quia veritas consistit in ineluctib.
falsitas est atq̄ de veritate sicut simpliciter, non
sicut antea, et quoad manifestum veritas. Sic
em una p̄pō sicut et alia verior altera q̄ dicitur
vq, nunc ego, dicitur gratia sicut et altera
p̄pō, nunc ego dicitur sicut sicut sicut sicut sicut
veritas sicut sicut, et sicut sicut, quia veritas
Oeg ip̄ manifestavit.

108.
Illa p̄pō ē vera, cuius contradictoria ē falsa.
Lex contradictoria ē, ut sicut unum verum ē, alterum
sicut verum falsum, et ē conuerso: sicut illa
igitur p̄pō ē vera, cuius contradictoria ē falsa.

109.
Omnis p̄pō reuelata a deo, ē infalsitas
alioquin falsa sicut vera. Deus ē primus veritas
as, quia nec falsitas, ne fallere sicut, sicut igitur re
uelat veritas ē, ne deus reuelat, sicut sicut
sicut, dundo de vera reuelata constat.

110.
Sicut veritas nō rem notat, qm̄ notat.
Ratio.

Ratio est, quia assertiva notificant de² 8.
re, nam inveniuntur in re, quod res est. Negativa
vero in re, et mente talis est, quod
intelligitur ex eo quod res non est aliquid, colligitur quod sit.
Verum est per se loquendo, coexistere in per negationem
aliquid est magis proportionem inter rationem, quod patet
Deum per negationem cognoscimus.

Veritas 1^a ma

1^a 1^a 1^a.

Impossibile est, quod de alio subiecto aliquid negetur,
nisi sit in illo subiecto ratio quibus negandi.

Non enim potest esse quibus sine ratione quibus, quod non
aliquid de subiecto negari, quod sit in illo subiecto ratio
quibus negandi.

Extensio huiusmodi ipsum ad affirmandum in hunc modum.
impossibile est, quod de alio subiecto aliquid affirmetur, nisi
sit in illo subiecto ratio quibus affirmandi.

1^a 2^a.

Negatio est efficacior in re, quam affirmatio in
affirmatione. Est efficacior quoad extensum
quia ad infinitum se extendit, supra quod cadit
et absolute tollit, affirmatio autem solum prout
determinata a subiecto, materia.

1^a 3^a.

Negatio est malignantis natura.
Quia quod post se invenit, totum destruit
Non.

Non duplex, & logica, q̄ ē ngare, quia
im ngat nos, q̄i fontes.

29.

Art 4
Male ngat, q̄ cum raone ngari n̄ p̄t.
Non raonis in hac ppone lati p̄mit̄,
ut vel ad int̄p̄, et ex n̄a ng, vel ad
ext̄p̄ auth̄ n̄a ext̄p̄ at̄: lic beni
ea, quae s̄nt contra fid en ngam ex auth̄
ite reuelant̄is, licet alioq̄ ulla aliam
ngat.

Art 5

Exceptus n̄ conuertit̄ in exceptus.
Unde n̄ q̄t̄, ois h̄o pr̄ter Petr̄
currit, q̄ current pr̄ter Petr̄ h̄o.
Ad un̄ has ppones libre conuert̄ in una
exceptus, licet sub̄m erit un̄ aggregat̄
q̄ ex pr̄to exceptus ex pr̄te extra capta
med̄te hoc sc̄to, q̄ n̄ est sc̄i. Omnis h̄o
pr̄ter Petr̄ ē current, q̄ n̄ ē Petr̄
conuertit̄ in ip̄am, current, q̄ n̄ ē Petr̄
q̄, ē h̄o. Est ista nd̄ h̄o pr̄ter Petr̄
currit, conuertit̄ in ip̄am, nt̄u curr̄
rens, q̄ n̄ ē Petr̄, ē h̄o.

Art 6

Si un̄ conuertibilis possib̄ ē, n̄
alteru. Ad regla uol̄t impl̄t̄ et abr̄
Solut̄e.

30

Soluta, s. in sumuntz, & ad ppones
in sensu definitis, vel sint aequivalentes,
de n eodem modo conuertuntz, ut Neg p
n e creans, qe p e n neg: Vel p p viator
p e Dominator, qe alqs q p e Dominor,
p e viator.

Negativa exceptiva, et affirmativa causa,
et ex parte exacta conuertuntz. Ita Scotus
dis: Sonā, quāne 3tia. Vnde ualeat,
nemo nouit Satrem. Nōmīnā in ante
cedentz n̄ excludit. **S. P. R. I. T. V. A.**
Sanctum, quia per exclusiua n̄ exclu-
ditz, quā n̄ rariō connectuntz.

S. P. R. I. T. V. A.
Propositiōe duplicata p̄ p̄ p̄ con-
uertit. Ita docet S. Th. p̄ p̄ p̄ de
p̄ p̄ p̄ e. igne, unde ualeat, ignis in q̄m
calidz, e. eldardz, qe q̄ p̄ p̄ in q̄m e
calidum, et eldardz, e. ignis.

S. P. R. I. T. V. A.
Inp̄p̄ e contradictoria simul e uera
Conne e hoc arma, et in p̄ p̄ p̄ p̄
p̄ p̄ p̄. Nōmīnā in̄ intelligi hoc arma
de eādem re, et in eādem rāōnem,
ad eō, ut p̄ p̄ p̄ p̄ et rāōnis p̄ p̄ p̄
Ad hoc.

30.
Ad hoc, ut contradictoria de eadem re
verfent, ut dicitur in arbitris dicitur.
¶ Dum dicitur, dicitur nos esse sumendos a iudice,
aliqui vis contempnis potest eludat.

¶ Nulla potest absentia verbi, nisi hoc ostendat.
Nota duplex est absentia, una est evidens
re, et hinc requirit, ut veritas emittat intellectus
ostendat, aliquid est absentia, non perit, nam
sola cogitatio movet, itaque ad absentiam, quae
ad absentiam eundem movet, dicitur per veritatem
evidenter cognita. Aliqua absentia est invidens
quae est fides, et hinc sufficit, ut veritas
non quae per rationem, sed dicentis testimonio
ostendatur.

Deest in 3^{ia}.

¶ Absentia inertiis invidens, quae per-
tinet ad ^{salutem} ~~salutem~~ demerendum est.

¶ Hoc quippe contra chartam est, quae
quod tenet, hinc ad semetipsum hinc ab
caigit, ut sibi quod bonum quadrat, et pra-
cipue beatitudinem, quae negligit, quae inertiis
absentibus in ordine ad salutem. Et sententia
in 3^{ia} parte summa, quae tenet, et quod in 3° libro mo,
Ad hoc hoc verum esset, ut coram animi
conceptum uocab. — Judicium

fuerit signis cognem.
 fallit hodie de iudicio cogis, qd
 qd defantz aliqua ita ee, hoc em cognem
 illoru requirit: non de iudicio reflexio
 quia etia dubia et signata sunt, et in
 iudiciu vocari possunt. Sed de Genera
 rio, casuali et fortuito.

123

Quod signis in ppoone, n pbat.
 Sicut qd in aliqua opone signis,
 in illa opone non fit, ita hae, qd illa opone
 n pbat, qm illam rationem, qua signis.

124

Affirmans inuincit pba.
 colligit ex Aristotle. Lib: 1. Physic. c. 2
 ubi ait, docentis ee, ut reddat caa coru
 que docet. Vnde affirmans debet facere aser
 matnem suam certa, que sine pba certa e.

125

Infalibilis regula, ad pbandu alij impo
 e e rectio ad impletionem cont. etalis.
 Ratio e qd implet cont. etalis, ad id
 impoib, ut ag, per abpta se, pba possit sit.

126

Probare

Probare idem per idem, c. 33.

Probare idem per idem re, dicitur per rationem
defrant, et unum sit alio notig, n̄ e probare
pprium, si de de finto alq̄ pbare sit per
definem, licet n̄ extgats.

¶ 22
Qui vult ans, vult e consqns.
¶ Qui consqns contrahit, in antich, sit
ut q̄ vult consqns vult et ans, vel
directe vel indirecte, per se, vel per auctōs,
implete vel ex pte, si in glis conia,
si in alq̄ velle ans, et nolle consqns. Vt
si dicam, iste vult furari, q̄ vult damna:
disting, q̄ vult ans per mōm antis, et
ut infero consqns, pario hoc vult
si vult etiam mōm. Insuper si sit cā
ad q̄da consqns, leg, si inacta et accōns.

¶ 28
Et dicitur Ratione, Sequitur per conia.
Sicut, ex par cā, seq̄ par rā, si ex
par rāone, leg, dicitur par conia, q̄ vult
de rāone, q̄ n̄ e ppriū conia, n̄ atq̄ de
rāone s̄m̄ q̄ conp̄tā, quia n̄ e cāre
parem coniam, nisi q̄ n̄ e conp̄tā
con — — se — — quens.

¶ 29
A maior ad min̄ optima e conia.
Hde regla.

Hæc regla e vera regu, n asstine ³⁴
et fallit in maâ expensatis, ut dicitur
rem, expensatu e in ma: igit in rj. —
N° 30.

Ab esse ad posse optima e conio.
Fuit regla asstis e illa, qd ab actu
ad poad bonast conia, ut alqd mouet,
q posse, moueat.

De casu ^{N^o 31}

Argumentu ab auctore ualeat.

Primo comis Chorui in Italia, et Hugo
in Thuria sententia n e facta reijice
entia, ubi euidentis ratio e, in contrariu
n occurrit. Nam comis auctas ad alqd
pbandum lumen ualeat, et sicut vni-
cuqz in sua arte recedendo ita melio
ratio melior, nisi euidentis ratio netoru aucto-
rum cluet, quia ratio mai momentu e
qm auctas, et dicitur in Thuria. Nam
vna e alia ratio.

Secundo, hoc ab auctore regu nihil
ualeat, qd intelligit, nisi ex verbis auctoris
altr intelligat, qd e factu, qd, licet
auctor n fiat, alqd expresse, sicut in
aliqua ex pccis dicitur colligitur.

Terio efiaz e argtu ex auctore inimic.

Quarto.

Quarto p[ro]p[ter] illa, quae quod iuris 25.
periculosum interpretat. Item unig, Item
nellig et colligitur ex leg[is] inferantur
de scriptis; nam alioquin, q[uo]d o[mn]i p[ro]p[ter]natis
doctor q[uo]d interpretis dicit, eis dicit stat[us],
et in moralibus unig p[ro]p[ter] auctoris sententia,
p[ro]blem reddidit o[mn]i p[ro]p[ter].

232.

In omnibus, quae ad n[atu]ra[m], vel ad mores
p[er]tinent, magnam vim habet argum[entum] ab
experientia ductum.

Verisimile axma, q[uo]d format ex Dico
experientia e[st] veru[m] magistra: Nota hoc argu[mentum]
tam a fronte q[uam] a re[vers]o roborari, n[on]ne
n[on] ita, unde n[on] im[er]it[us] ual[et] experientia, qua[m]
aliqui comperit, n[on] e[st] factum ad hoc, ut p[ro]bet
fieri, n[on] p[ro]e, ut p[ro]bet de arte chymica et
alib[us] motu perpetuo.

Quintu[m] e[st] argu[mentum] ab h[um]anis ad bona.
Hinc illud Paul[us] ad Romanos, q[uo]d s[an]cti
bilia Dei per ea, quae facta s[un]t, in se con-
spiciunt. Intelligit in his uerba e[st] haec regula,
in q[ui]bus bona et hu[m]ana in se habent pro-
portione[m].

234.

Arguere in contrarium, n[on] e[st] p[ro]bare argum[entum].
Dicitur in scholis p[ro]p[ter] iac[us] in eos p[ro]ba,
Qui dicitur.

¶ In quibus aliqua obiecta preter dicta
rationem non respondent, aliqua rationem
effugit eam in contrarium opponunt, quibus
modis videtur ineptis. Sicut est, quod dum
ab alijs adducere incongruas rationes, plures.
Abulcrifio est deo aut occultare incongru-
entia, non saluare.

N 35.

Dato uno absurdo, plura sequuntur.
Intelligitur de absurdo simpliciter et absolute con-
cesso, non ex hypothesi. Et sic conde-
ratur etiam ex absurdo ab impossibile conuen-
de uti potest vera, minimeque absurda, ut
datur quod hoc non sit ratiōis, non est ratiōis.
Si Deus non esset immutabilis, non esset deus.

N 36.

Scia non est, nisi ubi intelligitur.
Scia est habitus intellectus, sicut ubi non est
intellectus, non quod est scia. Unde dicitur S. Aug.
lib: 5. 3, vel 5. 3. 99, quod scia est.
Intellectus, quod caret ratione, caret scia.

N 37.

Scia inuitabilis inuitabilis.
Alioquin non est scia, deus et deus
ita in se habet scia ad verum, sicut virtus
ad bonum. Cum igitur virtus sine
Bonitate

Quoniam est in portu, sine sua sine veritate. 13
Sed est, quod alii dicunt, ista est veritas, falsorum
est et regit, nisi falsorum habitus sua, quod
falsa sint. Notandum est sicut dicitur in
veritatem eiusdem nomine vero Sargantha
Thydia primum esse, deinde S. Thomae
i. p. q. i. art. 6. quod in aliis suis visibus
Thydia respondens nobis condonans ut falsum,
quia illa doctrina est maxime vera, ait Sarg
Tartaretus quod Prologi, quia deus multis
miraculis confirmavit, maxime prodigijs.
Iamque de illa parte Thydia, quae Bront
revelata est.

138.

Ab ipso est simul quodammodo fieri et non
fieri.
Sed hanc positionem non excludit dialectica
a vera ratione sua, licet enim respu aliarum
sit non fieri, respu etiam si vera ratione
fieri potest, quod notant, qui hanc dicunt,
est suam.

139.

Omnis homo vult vivere delectat.
Cupit homo vivere appetu innato, quia
hic appetus est consentaneus naturae hominis.
Obi, quare igitur vult vivere ad id regit,
in agenda sua.

Et illos vult vivere quoad appetu
efficiam eam agenda, quod sicut auctor
Propter.

238

Propter extrinsecam causam et imperia-
menta quae ex auctoritate, sicut iunguntur, im-
pter labore et desultum, vel quia infortuna
aliarum rerum inquisitionem, quibus hoc vel inde
gode, vel quorum affectu tenentur.

Scientia abstracta ab existia.

Cum rerum existia contingat, hinc
et existia sub se non facit. Unde
rebe dicitur, si non considerare veram
existia in actu exercito, dicitur, alioquin
id est quod sit ista existia, et quomodo
cuius rei contraria.

Deas. § 5. § 4.

Nulla scia probat suavia, sicut
intelligit hanc pro non dicitur de physica con-
plexis et cogitandi, dicitur de incomplexis
et eisdem, si Geometria sicut
lineam, Arithmetica vultum et nume-
rum, representant.

§ 4. 2.

Contra regles propria non est operanda.
Hoc nunc verum est de physica et
alioquin contra regles propria pariter
ad alteram licet ut metaphysica, quae con-
fugere potest, et illigere propria illa regla-
pore. Quare, si aliqua dicitur alius
sua propria regentis, fas erit ex aliis.

Eiusdem

238
Eiusdem scilicet propriis negotiis falsis. 39.
Falsis arguere, et iniquitatem propriam ad
negotium referre.

¶ 3.

Falsi non est scientia.

Falsi freti sunt, quia ut falsus est, et
nihil, sic autem in rebus, et uacet
in de falso in opibus, quia cogitatio et
sunt uera per se et directa.

¶ 44
Imo intelligitur hoc de eo qui se per se
artis et scientia iudicat.
2do maius scilicet adhibere, si non cogitatio
et plures aliqua rem de partibus. Hinc illud
in falsis arte quod manus artis ad se
mat, pro uero habetur.
3tio cum illis scilicet tua sit, eam non credere
sua non fallitatem, nisi res aliunde maius
artem habeat, quia ab operibus autem.

¶ 45.

¶ 46
Fiduciantes oportet credere.

Est ueritas in parte rebus istis.

Quod intelligitur quoad innotum explere
sic quoad alia, quia potest ubi prima innotum.

¶ 47
Vel heri est hoc a maius discentibus uerbis
prie partibus, ut dicit rebus ad docere, sic quod
per priam innotum fingit, sed cum eundem scilicet
quod nouit innotum uel adscendo nouit.

¶ 48 opinio.

N 44 6. 40.
Vbi e oprio, ibi impri inest formido.
Sed tunc dicitur in Gerardus de neas, quod ne scia prolog,
artico scio hctm opndm impri inellere fide ad
opostum. Huc restantem e eum, qd tradit Rayman
tract: imo, e. do, oprie alqd de dubio paritpore,
non em, inquit, caret formidine virtutis in opstio licet
n sit pte dubm, na per hoc neutriqz in contradictionis
opentimur, si operari consilia dubia non exultat,
D bene cum oprie.

N 44 7.
Deceptio fit ex similibus.
Alf dicit, metudo e caa erroris, simitudo e mater
salsitio. Carig, metudo veru nobis imponit, ut
aliam alterig toro suam, ex qd deceptio oritqz.

N 44 8.
Impleat idem ser; et ignorari.
Veru e hoc de eodm genere, na scia et ignota
pruatiue oppunt, inquit em ubi ser; et ignor;
em eundm, modum et eandem ratione, alioqz non
impleat alqd clare ignorari, et sice obpue.

N 44 9.
Admiratio oritur ex ignorantia. —
Dofumit, ex arte metaph: e. do, ubi ait, pter
admirari, coepse hacs piaz, nota duplex e
et admiratio, una, qua hct admiratio dubitatioe,
altra, qua n hct de prior; intellatum e axma
de pa; intrepitudo a te admiratio Pr. math: e. quo
de certitudine, uig. fidem mirari e fesus.

40.
 40.
 40.
 40.
 40.
 40.
 40.
 40.

41

41.
 41.
 41.

42.
 42.
 42.

43.
 43.
 43.

44.
 44.

42

43

44

45

3

46

lang
1872

4

... (u. eher. m. g.
 ... Stoffe Bolez unauffhörlich al
 ... gung und überhören / zufließen / w
 ... überhören / sondern auch mit
 ... oder Abklopfen / oder
 ... andern Sachen / die sie ihm zu
 ... aufzähligen Anliege
 ... oft aufbehalten können
 ... (et haben) angehen etc. um
 ... zu willen.
 ... diesem allem und noch viele

428
 24

467. 16 x 10,5 cm.

